

φωτογραφία

φωτογραφία, η, ουσ. [<γαλλ. photographie <ελλην. φως + γραφή + κατάλ. -ία], η φωτογραφία·

- βγάζω (μια) φωτογραφία (κάποιον ή κάτι), φωτογραφίζω κάποιον ή κάτι: «μου 'δωσε τη φωτογραφική του μηχανή και με παρακάλεσε να τους βγάλω μια φωτογραφία || όταν έχει λεύτερο χρόνο παίρνει τη φωτογραφική του μηχανή και βγάζει διάφορες φωτογραφίες στην παλιά πόλη»·

- βγάζω φωτογραφία (κάποιον), βλ. λ. [φωτογραφίζω](#)·

- βγάζω φωτογραφίες, (ιδίως για γυναίκα) κάθομαι με τέτοιο τρόπο, ώστε αποκαλύπτω προκλητικά τα μπούτια μου και πολλές φορές και την κιλότα μου: «όταν κάθεται αυτή κάπου, οι άντρες πηγαίνουν και κάθονται ακριβώς απέναντί της, γιατί της αρέσει να βγάζει φωτογραφίες και να τους βλέπει να χαλβαδιάζουν»·

- βγαίνω φωτογραφία, φωτογραφίζομαι: «κατά καιρούς βγαίνω ορισμένες φωτογραφίες, για να τις βλέπω όταν γεράσω»·

- οικογενειακή φωτογραφία, ομαδική φωτογράφιση των επιφανών προσώπων τα οποία συμμετείχαν σε κάποιο συνέδριο, ιδίως πολιτικό: «μετά το τέλος του συνεδρίου, οι ηγέτες των ευρωπαϊκών κρατών συγκεντρώθηκαν για την κλασική οικογενειακή φωτογραφία». Από την παλιά κυρίως συνήθεια των οικογενειών να φωτογραφίζονται με όλα τα μέλη τους·

- παίρνω φωτογραφία (κάποιον ή κάτι), φωτογραφίζω κάποιον ή κάτι: «κάθε φορά που με παίρνει φωτογραφία ο τάδε, δεν ξέρω τι φταίει, αλλά με βγάζει πάντα με κόκκινες τις κόρες των ματιών μου»·

- τον βγάζω φωτογραφία, αποκαλύπτω τις κακές ή τις επιληψιμες πράξεις του: «απ' τη μέρα που τον έβγαλα φωτογραφία πως κολλάει τη γυναίκα του φίλου του, μ' έχει στην μπούκα του κανονιού». Από την εικόνα του ατόμου που επιδεικνύει στους άλλους τη φωτογραφία που έβγαλε· βλ. και λ. φωτογραφίζω·

- τραβώ (μια) φωτογραφία (κάποιον ή κάτι), βλ. φρ. βγάζω (μια) φωτογραφία.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας